

Het Randstedelijk Mannenkoor
SPIJKENISSE

BOVEN EN ONDERGRONDSE VERBINDING

RANDVERSCHIJNSELEN

Jaargang 23 - nummer 5 - 18 mei 2023

Correspondentieadres

Burg.Bolwidweg 12
3233 DM Oostvoorne

E-mailadres
Redactie
Tekstverwerking / vormgeving
E-mail

jw.driesprong@gmail.com
Ger Buitink en Roel Korpershoek
Ger Buitink
redactie.hrm@gmail.com

Bestuur Randstedelijk Mannenkoor

Voorzitter

Ger Beikes
06-11300722
voorzitter.hrm@gmail.com

Penningmeester

Heerco Steen
0181-770451
h.steen2@upcmail.nl

Secretaris

Jan Willem Driesprong
06-12506837
jw.driesprong@gmail.com

Comm.PR

Kees Wagener
06-25035188
prcomm.hrm@gmail.com

Comm. Activiteiten

Koos Bouter
0181-479990
j.bouter@kpnmail.nl

2° Penningmeester

Cees Brobbel
0181-414279
cees.brobbel@hetnet.nl

2° Secretaris

Bas Vogel
0181-613157
b.vogel4711@gmail.com

Muziekcommissie

Arjan Breukhoven
010-4211882
info@arjanbreukhoven.nl

Ger Beikes
06-11300722
voorzitter.hrm@gmail.com

Arie van Sintmaartensdijk
0181-626184
jacomijntje46@gmail.com

Leo Molendijk
0186-691884
l.molendijk@kpnmail.nl

Cor Kreft
010-4383318
c.kreft15@upcmail.nl

Koormeester

1° Koormeester
Leo van Kooij
0181-213952
nylon@hetnet.nl

2° Koormeester
Jan Willem Driesprong
06-12506837
jwdriesprong@gmail.com

Gastheren**1° Tenoren**

Leo Molendijk
0186-691884
l.molendijk@kpnmail.nl

2° Tenoren

Cor Kreft
010-4383318
c.kreft15@upcmail.nl

Baritons

Jan Modderman
06-38599471
j.modderman53@gmail.com

Bassen

Peter Spanjersberg
06-22935791
peter10021951@gmail.com

vervanger

Willem Kardol
06-53539296
willemkardol@hccnet.nl

vervanger

Cees Neuteboom
0181-620080
cetruneuteboom@outlook.com

vervanger

Ger Beikes
06-11300722
gerbeikes.hrm@gmail.com

vervanger

Peter Hoevenaars
0181-310807
pjhoevenaars@planet.nl

Diversen

Erelid: Ton Kooren

Repetities: Iedere donderdag om 19.30 uur in de Dorpskerk, Kerkring 2, 3201 CX Spijkenisse, 0181-610362

Contributie: € 18,00 per maand; over te maken per eerste van de maand op RABO bank nr.
IBAN NL24 RABO 3160 3246 13 van Het Randstedelijk Mannenkoor te Spijkenisse.

Donateur worden? : Voor slechts € 36,00 per jaar kunt u het koor steunen. In ruil voor die steun krijgt u gratis 1x toegangkaart voor eigen concert naar keuze en 6 x per jaar het clubblad Randverschijselen. Betaling zie contributie.

Kledingbeheer: Cors Weijers, Maasboulevard 137, 3207 RL Spijkenisse
Tel. 06-80131042 E-mail: cweijers@chello.nl

Kleding:
Formeel 1: rood jasje, gilet, zwart overhemd, rode vlinderstrik (nieuw), rode pochet (nieuw), zwarte smokingbroek, zwarte sokken, zwarte schoenen.
Formeel 2: zwart smokingjasje,ivoorkleurig overhemd, zwarte smokingbroek, zwarte sokken, zwarte schoenen.

Formeel 3: crèmekleurig smokingjasje, ivoorkleurig overhemd, zwarte smokingbroek, zwarte sokken, zwarte schoenen.

Diversen : bij formeel 2 en 3 kunnen we gebruik maken van rode vlinderstrik/rode pochet (nieuw) of gestreepte vlinderstrik/pochet.

Website: www.randstedelijkmannenkoor.nl
E-mail: info@randstedelijkmannenkoor.nl

inhoudsopgave

9

34

blz. 2-3	Colofon
blz. 4	Inhoudsopgave
blz. 5-6	Van de voorzitter
blz. 7	Van de redactie
blz. 8	Wie is er jarig
blz. 9-10	Sander van Marion en Arjan Breukhoven geven kleurrijk concert
blz. 12-17	De verbinding
blz. 18-23	Vergeten beroepen
blz. 25-27	Nederland 35 jaar internet
blz. 28-33	Toekomst Heden Verleden
blz. 34-38	Herdenkings Bevrijdingsconcert

van de voorzitter

Wat hebben we weer een indrukwekkend Herdenkings- Bevrijdingsconcert achter de rug. Het Bestuur heeft i.s.m. Arjan de gasten uitgenodigd. Passende hobospel en zang van Rineke de Wit, vrolijke naoorlogse muziek van de Double2Singers en de Doedelzakspeler en trommelaar van de Saint Andrews Piperband. En natuurlijk ons mannenkoor, die zich uitstekend presenteerde.

Een deel van de mannen van ons koor hebben zich ook nu weer uitgesloofd om de kerk gepast sfeervol aan te kleden. En er waren weer behoorlijk veel bezoekers, waaronder de waarnemend burgemeester Peter Rehwinkel van de gemeente Voorne aan Zee.

Heel wat mannen hebben zich aangemeld voor het concert ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan van Israël; samen met de andere koren van Arjan zullen zij ook op donderdag 8 juni in Dordrecht hopelijk een goede prestatie neerzetten.

En dan ons Zomeravondconcert op donderdag 6 juli. Elk jaar proberen we jonge talenten bereid te vinden hun muzikaal- of zangtalent over het voetlicht te brengen. Mocht je een kleinzoon of kleindochter hebben met muzikale kwaliteiten, laat het weten aan Kees Wagener, een ander bestuurslid of Arjan. Graag met gegevens, zodat hij of zij te bereiken is. Zijn er te veel aanmeldingen, dan volgt volgend jaar ongetwijfeld een nieuwe kans.

Na afloop biedt het bestuur de mogelijkheid om met elkaar (met partner) het jaar af te sluiten onder het genot van een hapje en drankje bij restaurant De Olijf (vlakbij de Dorpskerk).

De zomervakantie duurt dan tot donderdag 31 augustus. M.n. Arjan heeft dus volop tijd om bij te komen van week in – week uit klaar staan voor zijn 3 koren.

We kunnen uitkijken naar onze nieuwe repetitielocatie De Verbinding aan de Eikenlaan. Het zal er fantastisch uitzien, zoals we nu weten. Jullie zullen verrast zijn. Misschien is het nog niet helemaal klaar en zullen we nog een paar keer repeteren in de Ontmoetingskerk, vlakbij de Dorpskerk.

Ik ben een paar weken op vakantie. Ik wens iedereen die ook al op pad gaat een gezellige, zonnige en vrolijke vakantie toe.

Ger Beikes

Naschrift aangaande 4 mei: er was enige verwarring omtrent het dragen van de fakkelspeld. Er werd gedacht dat het een bevrijdingsfakkel is en dus alleen op Bevrijdingsdag gedragen zou moeten worden. Nou, zo is het niet.

Het is een VRIJHEID symbool: op 4 mei gedenken we onvrijheid en de (menselijke) gevolgen daarvan; op 5 mei gedenken we hoe waardevol het is in VRIJHEID te kunnen en mogen leven. De fakkel wordt daarom ook al, pakweg vanaf 1 mei, gedragen. Enkele leden hebben problemen ondervonden met het bevestigen van de speld. Ik heb nieuwe fakkels besteld, dus t.z.t. kun je een nieuwe krijgen. Het mag voor zich spreken, dat we zorgen de speld niet kwijt te raken.

Ger.

Het was weer een race tegen de klok om deze uitgave gevuld en op tijd bij de drukker te krijgen. De weken vliegen voorbij en ineens is het uur U. De kopij moet naar de drukker gestuurd worden. Even kijken of er genoeg is om het koorblad te vullen.

De trouwe leveranciers van kopij hebben hun werk op tijd ingeleverd, maar helaas ontbreekt er wederom te veel om een goed gevuld boekje te presenteren. Dat wordt weer improviseren en navragen. Gelukkig is er altijd een rots in de branding die de redactionele drenkeling de helpende hand biedt. Redactiewerk is net als een maaltijd koken. Wat gaan we eten vandaag? Als je geen producten is huis hebt dan blijven de pannen leeg en komt er niets op tafel. Dus mannen als jullie een goed gevuld koorblad willen dan zal er boodschappen gedaan moeten worden. Welk product maakt niet uit, er is altijd een leuk verhaal (maaltijd) van te maken. Wij rekenen op jullie en kijken met belangstelling uit naar een goed gevulde boodschappentas.

Enkele tips:

1. schrijf eens over je eerste ervaring met een e-bike
2. schrijf eens over je eerste koorervaring
3. schrijf eens over je (in het water gevallen) vakantie
4. schrijf eens over je miskoop van de eeuw
5. schrijf eens over je hobby

Veel leesplezier en tot een volgende keer.

Het volgende nummer verschijnt op 29 juni 2023

Kopij voor 18 juni 2023 sturen naar:

redactie.hrm@gmail.com

Op:	wordt:	jaar:
30 mei	Arie van Sintmaartensdijk	80
28 juni	Cors Weijers	80

Allemaal van harte gefeliciteerd en een fijne verjaardag toegewenst.

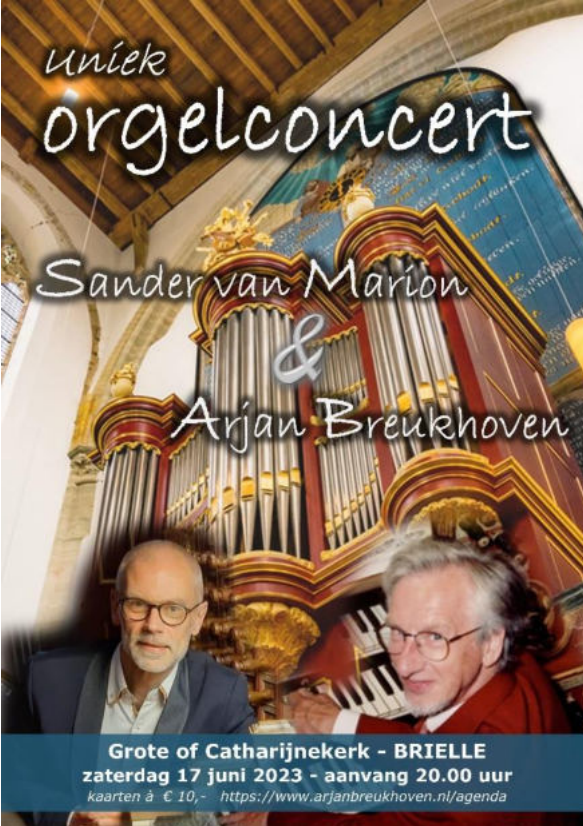
Sander van Marion en Arjan Breukhoven geven kleurrijk concert

BRIELLE - Het zal zeker een belevenis worden op zaterdag 17 juni als organisten Sander van Marion en Arjan Breukhoven een vierhandig concert zullen geven in de Grote of Catharijnekerk in Brielle. Het thema van dit concert is "kleurrijk". Beide organisten hebben hun grote bekendheid verkregen door zeer kleurrijke programma's die zich onderscheiden van veel andere orgelconcertprogramma's.

Tijdens het concert zullen beide musici meerdere keren solistisch te horen zijn, maar zeer zeker zullen ze tijdens het concert samen op de orgelbank plaatsnemen om vierhandige werken te spelen op het prachtige Kam-orgel van de Brielse Grote Kerk. Dit spectaculaire spel zal zeker niet ontbreken en zal te zien zijn op een groot beeldscherm.

Sander van Marion's muzikale reis begon ruim 60 jaar geleden op Scheveningen. Als organist verwierf hij zich nationaal als ook internationaal faam vanwege zijn unieke orgelspel en improvisatietalent. Hij ontving dan ook terecht diverse prestigieuze onderscheidingen gedurende zijn lange carrière.

Voor de Rotterdamse musicus Arjan Breukhoven geldt eigenlijk hetzelfde. In zijn 40-jarige carrière reist ook hij jaarlijks naar vele landen in de wereld voor concerten. Zo zal hij deze zomer een 11-tal concerten geven in Australië, maar ook Duitsland en Oostenrijk staan dit jaar op zijn concertprogramma. Arjan kreeg ook meerdere onderscheidingen in binnen- en buitenland. In 2020 werd hij benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. Hij is dirigent van een viertal mannenkoren zoals Het Randstedelijk Mannenkoor in Spijkenisse en het Australian Christian Men's Choir in het Australische Perth.

The poster features a photograph of a large, ornate organ in a church. The organ has multiple tiers of pipes and is decorated with gold and red. In the foreground, two men are shown: on the left, Sander van Marion, and on the right, Arjan Breukhoven, who is playing the organ. The text is overlaid on the image in a white, handwritten-style font. At the bottom, there is a dark blue banner with white text providing event details.

Uniek
orgelconcert
Sander van Marion
&
Arjan Breukhoven

Grote of Catharijnekerk - BRIELLE
zaterdag 17 juni 2023 - aanvang 20.00 uur
kaarten à € 10,- <https://www.arjanbreukhoven.nl/agenda>

Beleef dit concert mee! Het concert op zaterdag 17 juni zal om 20.00 uur beginnen. Kaarten zijn verkrijgbaar op de avond van het concert aan de kerk, maar zijn ook nu al te reserveren via <https://www.arjanbreukhoven.nl/agenda>

“de Verbinding”

Door: Cor Kreft

Dit is een knipsel uit de RET-folder die op 7 maart 1985 werd verspreid, ter gelegenheid van opening van het, zoals destijds werd geschreven, laatste stuk metro-traject tussen de stations Zalmplaat en de Akkers. In deze folder wordt aangegeven, dat het railvervoer na vele jaren terugkeert in Spijkensisse, en dat de geschiedenis zich herhaalt, met dien verstande dat er wel een groot verschil zit tussen de RTM-tram, die in de tweede helft van de zestiger jaren van Voorne-Putten verdween, en de RET-metro die anno 1985 zijn opwachting komt maken.

In de botlek van donderdag 25 april stond een artikel met als kop "Metrotunnel knap staaltje van techniek". Daarin werd het volgende geschreven.

Op 14 februari 1942 stelden drie armetierige Charloisse belhameltjes, verrast door het feit dat het tunnelpersoneel hen voor de verandering niet terugstuurde uit het roltrappenhuis, zonder feestelijk vertoon de Maastunnel in gebruik. Ten tijde van de bezetting alles liever dan een officiële opening door de Duitsers of NSB-uniformen.

Deze oudste volgens de zinkmethode gebouwde tunnel ligt onder de Nieuwe Maas. De nieuwste, de vierde in zijn soort, ligt onder de Oude Maas. Het is de metrotunnel tussen Hoogvliet en Spijkenisse. Voor de metrotunnel onder de Oude Maas konden bedrijven inschrijven op zowel de zinkmethode als de in het buitenland in zwang zijnde boormethode, waarbij een graafinstallatie zich als een mol de grond in boort. De boormethode haalde het niet vanwege de meerprijs van vijf miljoen ten opzichte van de 85 miljoen die de offertes voor de zinkmethode vroegen. Voor het rivier kruisend gedeelte het Gemeentewerken Rotterdam zes tunnelstukken van elk bijna negentig meter nodig. Vanwege hun afmetingen zijn ze in twee series van drie gefabriceerd in het al twintig jaar doorstaande bouwdok Van Brienoord. De tunnelstukken, die door hun kromming met een straal van een kilometer nog het meeste weghebben van een halve banaan, zijn aan het uiteinde dicht, zodat ze gaan drijven als je het dok vol laat lopen. In de zomerweekends van '83 hebben sleepboten de kolossale dozen naar hun plaats van bestemming gevaren.

Aan de kant van Hoogvliet verscheen vanaf station Zalmplaat een 269 meter lange open bak constructie, gevolgd door een 357 meter lange landtunnel.

Aan de kant van Spijkenisse kwamen een 255 meter lange landtunnel met aansluitend een 200 meter lange bak gereed.

De eerste afgezonken tunnelstuk kwam met één kant tegen de landtunnel te liggen, en met het andere uiteinde in de voor gebaggerde sleuf in de rivierbodem. Een staalkabel trok ieder volgend tunnelstuk tegen het vorige aan waardoor het rubberprofiel om de randen werden samengeknepen en er een waterdichte afsluiting tot stand werd gebracht.

Op de tunnel kwam een afdeklaag van zand en grind, zodat de tunnel geheel in het zand ligt ingepakt en niet boven wil komen drijven. De landtunnels en open bakken zijn onderheid. De rivier kruisende tunnel niet. Om zettingsverschillen het hoofd te kunnen bieden zijn de rails zo bevestigd dat de RET ze tot op een millimeter nauwkeurig kan bijstellen, tot een maximum van 50mm. Om niet voor verrassingen te komen te staan, houdt elektronische meetapparatuur de zetting op de overgangsvoegen tot op de honderdste millimeter in de gaten. Zodra de zetting een grenswaarde overschrijdt inspecteren technici de hoogteligging van de tunnel. Met vijzels kunnen ze de rails zonodig 's nachts bijstellen. Het diepste punt ligt 21.10 meter onder NAP. De vaargeul van de Oude Maas is gemiddeld 13 meter diep.

Het is een heel verhaal, maar ik vond het wel interessant om dit mee te nemen in dit verhaal.

En als de metro boven de grond komt in Spijkenisse, doet het als eerste Metrostation Spijkenisse Centrum aan.

Spijkenisse Centrum is een van de drie (bovengronds gelegen) stations van de Rotterdamse metro in de Gemeente Spijkenisse. Het station is ontworpen door architectenbureau HWT (Carel Weeber) in samenwerking met het architectenbureau van Gemeentewerken Rotterdam (C. Veerling). In 1986 heeft het bouwwerk de Nationale Staalprijs gewonnen in de categorie A: Gebouwen met een stalen draagconstructie. De constructie vormt een moderne afgeleide van de perronoverkappingen van het Amsterdamse

Centraal Station. De RET had tot december 2011 op dit metrostation een informatie- en verkooppunt

Op straatniveau bevindt zich een busstation voor het streekvervoer richting onder andere Brielle, Rockanje, Hellevoetsluis, Rozenburg en Renesse. Toen Arriva de busdiensten in Hoeksche Waard/Goeree-Overflakkee overnam, reden de bussen naar Renesse slechts vanuit Hellevoetsluis. Ook worden de verschillende wijken van Spijkenisse vanaf dit station bediend. Het busstation is in 2000 geheel verbouwd zodat deze aan de hedendaagse wensen van de openbaar vervoer-reiziger zou gaan voldoen. Uitgangspunten daarbij waren het zowel droog als uit de wind staan tijdens het wachten op de bus.

Het volgende station waar de metro zal binnenrijden is Metrostation Heemraadlaan.

Station

Heemraadlaan is gelegen op een viaduct bij de kruising van de Heemraadlaan en de Hekelingseweg.

Er zijn twee perrons. Sinds de verlenging van de oost-westlijn op 4 november 2002 wordt station Heemraadlaan ook door deze lijn bediend. Vanaf 13 december 2009 heeft deze lijn de aanduiding lijn C & lijn D.

In 2009 is er naast het station een nieuwe parkeerplaats gebouwd. Hierbij zijn ook twee nieuwe ingangen naar het station aangelegd. In 2014 is de parkeerruimte verder vergroot met de aanleg van een nieuwe P+R. Ook de dubbele T-kruising onder een deel van het station is op de schop gegaan.

Het Rotterdamse metrostation De Akkers is het eindpunt

Achter het station liggen vier aan elkaar gekoppelde opstelsporen, waar 's nachts metro's gestald worden. Aan het eind van deze opstelsporen staan sinds 2002 twee grote walvisstaarten die symbolisch het einde van het gecombineerde metrotraject van lijn C en D aanduiden. Het uiteinde ligt op ongeveer 500 meter van het station in het Vogelenzangpark. Oorspronkelijk waren achter beide sporen vrij liggende uitloopsporen van 300 meter lengte aanwezig. In het kader van de bouw van de Beneluxlijn (metrolijn C) zijn deze verlengd tot de huidige lengte.

Het staartspoor is ontworpen door Maarten Struijs, architect en kunstenaar, die ook het naamloze kunstwerk erachter met de walvisstaarten ontwierp.

Ik hoop weer een leuk verhaal te hebben geschreven, en in de volgende editie wil ik de **Brienoordburg** onder de loep te nemen.

Bronvermelding:

Foto station Spijkenisse Centrum – AD

Foto station Heemraadlaan – Alchetron.com

Foto station de Akkers – Wikipedi

Foto walvisstaarten – Hermansschilderwerken.nl.

Overige foto – uit eigen archief.

Van turfsteker tot melkboer en van kuiper tot porder: in de twintigste eeuw zijn talloze beroepen in de vergetelheid geraakt. Ze zijn ingehaald door de tijd, uit de mode geraakt of overbodig geworden. Hoe komt het dat beroepen verdwijnen? En wat betekent het verdwijnen van een beroep?

Wat zijn de gevolgen van het verdwijnen van een beroep?

Het verdwijnen van beroepen zorgt voor ingrijpende veranderingen in de gehele samenleving. Het straatbeeld is sterk veranderd nu alle rondreizende verkopers en dienstverleners niet meer langs de deur komen. En de producten die we kopen zijn vaak niet meer ambachtelijk gemaakt, maar machinaal geproduceerd in een fabriek ergens ver weg. In het moderne Nederland is voor veel ambachten van vroeger geen plaats meer. Ook al hebben die beroepen soms eeuwenlang een prominente plek ingenomen in het dagelijks leven van de mensen.

Een porder aan het werk in de Amsterdamse Jordaan, 20 oktober 1940

Een dag vol vergeten beroepen

Als we naar een dag in Nederland in het begin van de twintigste eeuw kijken, valt op hoeveel beroepen er verdwenen zijn. 's Ochtends komt de porder langs de deur. In de tijd dat nog weinig mensen een wekker hebben, wordt er een tijd afgesproken met de porder waarop deze met zijn of haar hengel op het raam komt tikken. Zo kan de vader des huizes op

tijd op zijn werk zijn. De vrouw blijft meestal thuis om voor het huishouden te zorgen. Is de familie welgesteld, dan krijgt de vrouw daarbij hulp van een dienstmeisje.

Gedurende de dag komen er bij het gezin nog veel meer mensen met inmiddels verdwenen beroepen langs. De broodventer en de melkboer verkopen hun producten, de schillenboer en de vossenboer komen juist spullen ophalen. Voor de boodschappen die niet langs de deur gebracht worden, gaan de mensen naar de kruidenier.

De kachel en het fornuis branden op turf die in de veengebieden in Drenthe en de Peel gestoken is. Of op Limburgse kolen, door de koempels uit de mijnen gehaald. Warm water komt niet uit de kraan, maar moet je bij de waterstoker halen. Allemaal beroepen die we nu niet meer kennen, komen zo terug in het dagelijks leven.

Waarom verdwijnen beroepen?

Beroepen verdwijnen om uiteenlopende redenen. In sommige gevallen houdt de markt voor het beroep op te bestaan. Zo verdwijnt de hoge hoed uit het straatbeeld en dat betekent het einde van de hoedenmaker.

De tabaksboer

Beroepen verdwijnen ook omdat andere landen goedkoper of beter producten kunnen maken. Globalisering maakt het bovendien mogelijk om producten makkelijk en goedkoop uit landen te halen die erg ver weg liggen. Denk hierbij bijvoorbeeld aan de tabaksboeren, die tot in de jaren zestig in Nederland werkzaam zijn. In warmere landen is tabak goedkoper te produceren en het eindproduct is er kwalitatief beter. Een onmogelijke concurrentiestrijd dus voor de Nederlandse telers.

De letterzetter

Automatisering betekent eveneens het einde van sommige beroepen. Dit lot is bijvoorbeeld de letterzetter overkomen. Deze grafische vormgever

van de krant stelt de teksten van de journalisten samen uit losse lettertjes die vervolgens in de pers gezet worden.

Tegenwoordig vindt dit proces plaats met een machine. Veel efficiënter, zeggen we nu. Maar de letterzetters zijn er vanzelfsprekend helemaal niet blij mee geweest. Hun ambacht is verdwenen en hun opleiding en ervaring zijn in de jaren zeventig in één klap waardeloos geworden.

De leeuwentemmer en de walvisvaarder

Een beroep kan ook door nieuwe regels verdwijnen. Denk hierbij aan de walvisvaarder, de leeuwentemmer in het circus of mensen die ivoor bewerken. In de vorige eeuw zijn dit nog respectabele beroepen, maar dankzij een veranderende publieke opinie en nieuwe wetten bestaan de beroepen nu niet meer.

De biljartballendraaier

Vanaf 1989 is de handel in ivoor verboden. Door toedoen van stropers is de olifant namelijk een bedreigde diersoort geworden. Tegenwoordig maken machines daarom een biljartbal van kunststof. Maar in de jaren vijftig is er nog een vakman nodig die zich specialiseert in het secure werk. Met het verbod op de handel in ivoor verdwijnt ook zijn ambacht.

De schillenboer

Door een nieuwe regel verdwijnt tevens het beroep van schillenboer. Zijn werk bestaat uit het ophalen van fruit- of groenteschillen die hij doorverkoopt als veevoer. Maar sinds een uitbraak van mond-en-klauwzeer in 2001 is het gebruik van schillen als veevoer verboden. De herkomst van veevoer moet te traceren zijn om verdere verspreiding van dergelijke ziektes te voorkomen.

Hoe kijken mensen tegen het uitsterven van hun beroep aan?

Voor veel mensen doet het pijn om te zien dat hun beroep uitsterft. Het beroep dat je uitoefent is immers een groot deel van je identiteit. Niet iedereen is er echter rouwig om wanneer zijn of haar beroep uitsterft. Zo vertelt voormalig dienstmeisje over haar tijd "in betrekking".

Op een dag komt de vader thuis met de mededeling dat ze aan het werk moet bij een gezin in huis. Zelf heeft ze daar geen inspraak op. Van alles moet ze doen: koken, wassen, schoonmaken, de kinderen naar school brengen, klusjes in en om het huis. Zes of zeven dagen in de week is ze aan het werk. Diny zegt dat ze uiteindelijk niet slechter geworden is van het werk, maar ze zou het haar eigen dochter niet aandoen.

De voddenman

In 1965 ziet de Dordtse voddenman nog voorzichtig een toekomst in het vak weggelegd voor zijn zoon. "Tegenwoordig wil er geen mens meer lorrenboer worden. En we moeten er toch zijn, net als een putjesschepper of een straatveger." Er zullen immers altijd oude kleren blijven. Toch is de voddenman uit het straatbeeld verdwenen. De mensen brengen hun oude kleding nu naar de kringloopwinkel of naar het textielafval.

Welke ouderwetse beroepen herleven?

Soms ontstaat er een nieuwe markt voor een beroep dat al verdwenen lijkt te zijn. De barbier is bijvoorbeeld terug van weggeweest. In deze reportage uit 1975 wordt nog gesproken over het verdwijnen van de traditionele herenkapper. Alleen de oude mannen gaan daar nog heen. De herenkapper knipt namelijk alleen korte kapsels. Dat moderne lange haar, zegt de kapper, dat kan hij niet. Alle jonge klanten trekken daarom weg naar de moderne kapper en de barbier verdwijnt. Maar tegenwoordig is het beroep weer uit de vergetelheid herrezen.

Ook ambachtelijke productie is bezig met een comeback. Die producten onderscheiden zich bijvoorbeeld van de massaproductie omdat ze unieke

eigenschappen hebben of van betere kwaliteit zijn. De vraag hiernaar neemt toe, waardoor voorheen vergeten beroepen als de ambachtelijke bierbrouwer, kaasmaker of meubelmaker weer in de mode raken.

Nieuwe beroepen

De meeste ouderwetse beroepen hebben bovendien in zekere zin opvolging gekregen. We zien dan wel geen reizende verkopers meer door de straten rijden, maar in feite zijn zij vervangen door de pakketbezorgers en bezorgdiensten van supermarkten.

De mijnwerkers dalen niet meer af in de kolenmijnen, maar voor onze brandstofvoorziening werken er nu mensen op boorplatforms in de Noordzee. Dienstmeisjes die bij hun gastgezin in betrekking gaan behoren tot het verleden, maar veel gezinnen in Nederland hebben nu een schoonmaakster in dienst.

In het kort

- Het verdwijnen van beroepen heeft ook buiten de arbeidsmarkt zijn impact op de samenleving. Het straatbeeld verandert drastisch, net als de producten die we consumeren.
- Beroepen verdwijnen om uiteenlopende redenen. Automatisering, globalisering en veranderende wetten kunnen de oorzaken vormen voor het verdwijnen van een beroep.
- Niet iedereen ziet het verdwijnen van zijn beroep aankomen. Als een beroep uiteindelijk verdwijnt, vindt niet iedereen dat even erg. Zij kijken er bijvoorbeeld heel nuchter naar of vinden het zelfs beter dat hun beroep niet meer bestaat.
- Soms komt een verdwenen beroep toch weer terug. Gebeurt dat niet, dan kunnen verdwenen beroepen soms nog in een aangepaste vorm voortbestaan.

Bron: internet

Nederland is al 35 jaar aangesloten op internet

Het is precies vijfendertig jaar geleden dat Nederland als eerste Europese land werd aangesloten op internet. Op 17 november 1988 om 14.28 uur kreeg het Centrum Wiskunde en Informatica als eerste Europese instelling toegang tot het NSFnet, het netwerk dat uitgroeide tot het wereldwijde internet.

In de mini-documentaire van het CWI vertelt Teus Hagen, destijds hoofd IT bij het centrum en oprichter van EUnet, over de gedachte achter het academische NSFnet, oftewel het National Science Foundation Network. Door zijn contacten binnen de Unix-gemeenschap werd Nederland het tweede land ter wereld dat een connectie kreeg met het netwerk. Hagen werd in 2013 door de Internet Society opgenomen in de Internet Hall of Fame. "Het eerste internet was, behalve voor wetenschappers, ook voor wetenschappelijke instituten wereldwijd", vertelt Hagen. "Alleen ontmoeten op conferenties was niet genoeg. We wilden meer en vaker met elkaar communiceren."

Teus Hagen

De uitwisseling van informatie moest verlopen zonder te veel obstructies. Hierdoor kwamen bij de ontwikkeling privacy en veiligheid op de tweede plaats. Hagen vindt dat hij en de andere internetpioniers hier meer op hadden moeten letten. "Als we hadden geweten dat privacy en

internetveiligheid zo'n grote rol gingen spelen, dan hadden wij het gegarandeerd anders aangepakt."

Piet Beertema, destijds systeembeheerder van het CWI, ontving op 17 november een kort berichtje van NSFnet-beheerder Stephen Wolff. Daarin werd bevestigd dat het CWI geregistreerd stond in de *access table* en daardoor toegang had gekregen tot het NSFnet. De voorbereidingen duurden lang. Het CWI moest eerst toestemming krijgen van de Amerikaanse overheid. Volgens Beertema was het maandenlange wachten achteraf gezien niet zo erg.

Twee weken voordat de verbinding werd gemaakt ging namelijk de Morris-worm rond op het NSFnet. Deze was geprogrammeerd om Sun-3-systemen plat te leggen. VAX-computers die een versie van 4BSD draaiden waren eveneens kwetsbaar. Geïnfecteerde computers weigerden dienst, totdat deze waren opgeschoond. De methode daarvoor nam twee dagen in beslag.

De impact van de worm was zo groot dat alle verbonden computers werden afgesloten van internet om de worm in quarantaine te houden. Het geschatte schadebedrag lag volgens het Amerikaanse *Government Accountability Office* ergens tussen de honderdduizend en tien miljoen dollar.

Volgens Beertema hadden de Scandinavische landen rond die tijd al een verbinding klaarliggen, maar werkte die nog niet. "Door puur geluk zijn onze netwerken aan de worm en de schade die deze aanrichtte, ontkomen", meldt Beertema. Een dag na de verbinding tussen Nederland en de VS had Scandinavië ook toegang tot het publieke internet.

Beertema (links) en Pemberton (rechts)

Na het ontvangen van de bevestiging van Wolff dat de verbinding via NSFnet gelegd was, stuurde CWI-onderzoeker Steven Pemberton een berichtje terug. Dit deed hij door in te loggen via een computer in New York. "Zodoende was ik een van de eerste personen in Europa op het publieke internet", vertelt Pemberton. "Achteraf gezien was het tot stand brengen van die eerste verbinding een historisch moment, iets wat we toen nog niet beseften." Pemberton heeft in de afgelopen decennia aan meerdere interne gerelateerde projecten gewerkt. Hij was onder andere mede-ontwikkelaar van html en css.

Na het CWI volgden andere wetenschappelijke instituten die verbinding wilden leggen met het netwerk. Beertema registreerde de .nl-domeinnaam, wat mogelijk was door zijn contacten binnen Darpa. In 1991 werd het world wide web beschikbaar gemaakt voor commerciële partijen en in 1993 kregen ook particulieren toegang tot het web.

Inmiddels maken miljoenen Nederlanders gebruik van internet en ook Het Randstedelijk Mannenkoor maakt al vele jaren gebruik van het wereldwijde web.

In 2007 werd mij bij aanvang van het redacteurschap gevraagd om de eerste website van ons koor te moderniseren. Deze website heeft tot aan begin 2017 gewerkt en is toen op advies van Qweb, onze internetprovider vervangen door een geheel nieuw concept wat nu nog steeds actueel is.

Het internet is voor iedereen een niet meer weg te denken fenomeen waarbij het werkwoord googelen bijna tot het meest gebruikte woord is geworden.

Ger Buitink.

Toekomst Heden Verleden

Beste medekoorleden,

Ik ben al een tijdje bezig met het opschrijven van mijn levensverhaal, over mijn eigen familie en de familie van mijn vrouw (voor zover ik die weet natuurlijk). Ik las een tijdje geleden een artikel over dit onderwerp. Er stond o.a. in dat het uitgebreid vertellen aan je kinderen over je jeugd, jouw ouders, grootouders, familie en je verdere levensverhaal eigenlijk maar zelden plaatsvindt. Een dan is het te laat en kunnen je kinderen niets meer aan je vragen. Ook over hoe je in het leven staat. Wat vind je belangrijk, wat maakt je blij of droevig, met welke tegenslagen heb je te kampen gehad en met welke vreugdevolle gebeurtenissen? Het leek mij daarom leuk om dit schriftelijk te gaan doen en dan, als het klaar is, elk van hen een ingebonden exemplaar te overhandigen.

Ikzelf heb het op de computer gedaan, met in gescande documenten en foto's. Als je niet zo handig met de computer bent, kun je het natuurlijk ook gewoon met de hand schrijven en de originele foto's en documenten inplakken. Dit kun je dan later, eventueel, bij een copyshop laten fotokopiëren en van een ringbandje laten voorzien, of het ook in te laten binden.

Hiernavolgend een paar stukjes uit mijn verhaal en hoe ik het heb gedaan, maar mocht je hierdoor geïnspireerd raken: doe het vooral op je eigen manier. Ik weet zeker dat je kinderen het niet alleen interessant zullen vinden, maar je dankbaar zullen zijn dat zij je beter hebben leren kennen. Alvast veel plezier gewenst,
Henny de Groot

Zoals meer fervente lezers loop ik al decennia rond met het idee een boek te gaan schrijven. Druk, druk, druk, toen ik nog werkte, was jarenlang het perfecte excuus dat niet te doen. Nu na alweer zo'n zeven jaar pensioen heb ik mij nog steeds niet aan het schrijven gewaagd. Maar ja, wie zit er ook op het zoveelste nieuwe boek te wachten? Tot ik van de week de introductie van *Kees De Jongen* weer eens herlas.

Vele mensen schijnen Kees Bakels niet eens te hebben gekend, en dat is eigenlijk niet goed te begrijpen. Is hij niet zowat de belangrijkste jongen geweest, die er ooit bestaan heeft? Alleen door wat ongelukkige toevalligheden is hij geen beroemd man geworden, maar dat kon hij toch niet helpen? In ieder geval, het is geen reden, om maar te doen, alsof hij helemaal niet bestaan heeft.

Mijn leven, net als de meeste levens, was en is niets bijzonders, maar vervang *Kees Bakels* door *Henny de Groot* en voilà, de perfecte aanleiding om nu eindelijk eens wat te gaan schrijven diende zich aan.

Onlangs las ik het volgende artikel:

RD: In februari publiceerde ik een column waarin ik de lezers opriep om hun ouders te interviewen met een door collega's en mij ontwikkeld vragenschema. Om hen en hun levensloop beter te leren kennen en eventuele belangrijke vragen beantwoord te krijgen voordat het daarvoor te laat was. Aanleiding was de uitbraak van covid. In het bijzonder de drama's van oudere ouders die van contact met hun volwassen kinderen werden afgesneden, die stierven zonder afscheid, wier levensverhaal door allerlei beperkingen tijdens begrafenissen niet of nauwelijks en voor en door veel te weinigen verteld kon worden. Ouders en kinderen die noodgedwongen als intieme vreemden voorgoed uit elkaar moeten; hoe schrijnend wil je het hebben? Met als gevolg talloze verzoeken om het interviewschema en vragen, verhalen en suggesties naar aanleiding van ervaringen daarmee. Een boek werd nagenoeg onvermijdelijk.

Nu geloof ik niet dat mijn kinderen ooit de aandrang zullen voelen mij naar mijn levensverhaal te vragen aan de hand van een gênante, gedownloade vragenlijst. Ik weet niet of mijn leven(verhaal) hen werkelijk interesseert. Zij denken mij waarschijnlijk al genoeg te kennen. Maar als ik het een beetje

leuk en afwisselend opschrijf, wie weet? Dan heb ik in ieder geval drie lezers. Als het eindresultaat mij bevalt laat ik er misschien wel een boek(je) voor hen van maken.

Wat mij voor ogen staat is een inkijkje in mijn hoofd, overpeinzingen en terugblikken, zoals die in volstrekt willekeurige volgorde naar boven komen tijdens het schrijven: terugblikken op mijn leven dus, afgewisseld met anekdotes en verhalen van vroeger. De dingen die ik (soms) denk en dacht, dingen die ik stom, leuk en ontroerend vind. Lijstjes dus, veel foto's, citaten, dichtregels, songteksten, plaatjes, documentjes, enz. Het wordt grotendeels een chronologisch overzicht, want dat is nu eenmaal het meest logisch; maar niet altijd, want om dat alleen maar te lezen (en te schrijven) lijkt mij ontzettend saai.

Het is misschien wel te veel hak-op-de-tak maar zo werkt mijn hoofd nu eenmaal. Dingen zoals bijvoorbeeld religie en de dood intrigeren mij mateloos en zijn dingen waar ik steeds op terugkom, in allerlei vormen. De bedoeling van dit alles is dat jullie mij een beetje beter leren kennen en daar horen de hak-op-de-takjes voor mijn gevoel bij, anders weet je niet hoe het eraan toe gaat in mijn hoofd.

Een titel heb ik ook al: *Bramzeikerdje*. Deze titel is geïnspireerd op de titel van een boek dat ik ooit voor mijn leeslijst op de middelbare school heb gelezen: *Herinneringen Van Een Bramzigtje*, geschreven door *Jan de Hartog* als boekenweekgeschenk, dus lekker dun.

Sindsdien heeft het woord *bramzigtje* een blijvende plaats in mijn geheugen behouden. Ik zei ooit tegen mijn jongste zoon dat als ik een boek zou gaan schrijven *Bramzigtje* de titel zou worden. Hij verstond mij niet goed en zei vragend *Bramzeikerdje*? Dat is dus een nog betere titel.

Bramzigtje betekent scheepsjongen en ik vind dat het een plaats verdient in het *Gezelschap Van Geadopteerde Vergeetwoorden*. Het KRO-radioprogramma *De Taalstaat* van *Frits Spits* heeft het *Gezelschap van Geadopteerde Vergeetwoorden* in het leven geroepen. Het idee is om woorden die bijna of helemaal niet meer gebruikt worden voor de vergetelheid te behoeden, woorden zoals *ulevel*, *schier*, *vergetelheid*, *voorwaar*, enz. Ik ga in deze tekst zoveel mogelijk van dit soort woorden

gebruiken, ik hou van dit soort initiatieven. Er schiet mij nu gelijk een andere titel van diezelfde leeslijst te binnen: *Kogels Voor Een Labbekak* van *Anne Wadman*.

Mijn toenmalige leraar Nederlands deed niet moeilijk over een paar obscure titels op de lijst. Ik had voor mijzelf beredeneerd dat een paar niet zo bekende keuzes voor de leeslijst uit zouden nodigen tot bespreking ervan, waardoor er niet zo veel tijd zou overblijven voor de overige titels, die ik niet allemaal, of moet ik zeggen allemaal niet, had gelezen. En inderdaad, aldus geschiedde (*Labbekak* is natuurlijk ook een kandidaat voor de 'vergeetwoorden', net als *aldus* en *geschiedde*).

4 jaar

72 jaar

Wat is er in die achtenzestig tussenliggende jaren gebeurd? Wie was dat ernstig kijkende jongetje met dat hoge voorhoofd en wie is die wat oudere man?

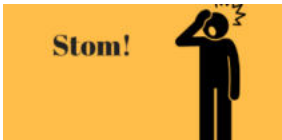
Oh, tijdens het schrijven schieten mij voortdurend dingen te binnen. Dat kunnen uitweidingen zijn (de schoolmeester in mij), of documenten, foto's, gedachtenkronkels, associaties, mijmeringen, enz. De eerder genoemde 'inkijkjes' in mijn hoofd dus. Aanvankelijk stonden deze 'inkijkjes' in volstrekt willekeurige volgorde door de tekst heen. Bij nader inzien is dit toch niet handig, omdat het afleidt van de rode draad van het verhaal, te weten: de (familie) geschiedenis. Daarom heb ik voor de al dan niet interessante uiweidingen een icoontje bedacht. Het icoontje staat nog wel in de tekst, maar nu heel kort met een nummer en een korte omschrijving. Zo leiden zij veel minder af en je kunt ze keurig genummerd apart achterin vinden.

Dit icoontje staat voor: *verdomd interessant, maar gaat u verder* (waarvoor dank Wim T. Schippers). Het voordeel hiervan is dat je ze gewoon kunt overslaan als ze je niet *verdomd interessant* lijken.

Als je dit tegenkomt in de tekst ¶ heeft het geschrevene iets te maken met muziek of songteksten.

De dingen die ik stom, fantastisch, geweldig, ontroerend, zielig, enz. vind, maken mij tot de man die ik uiteindelijk ben geworden, mijns inziens wel belangrijk dus, maar... ook zij leidden af van de tekst. Het zijn drie rubrieken(*plus nog het subrubriekje: zo mooi, om te janken zo mooi...*) achterin geworden:

(Mijmering)

Na lezing van de drie rubrieken kun jullie zelf bepalen in hoeverre je op mij lijkt.

This is my life (¶ Shirley Bassey)

Allez, om het verhaal dan maar mee te beginnen: de eerste twee regels van *Sympathy For The Devil* van *The Rolling Stones* (alleen *wealth* klopt niet, *taste* wel, vind ikzelf. Als iemand het niet met mijn smaak eens is, denk ik meestal: *ach, over gebrek aan smaak valt niet te twisten*).

Enzovoort, enzovoort, ik ben inmiddels op blz. 124 en nog lang niet klaar.

Dit is een deel van mijn boekwerk en geeft een idee hoe ik het levensverhaal heb opgezet.

Henny de Groot.

Herdenking

Bevrijdingsconcert

Hoe de Catharijnekerk op 4 mei weer volstroomde: een verslag

Half april was het weer zover. Het begint altijd met een telefoontje van Ger Buitink dat de posters weer klaar zijn. Deze worden opgehaald, de schaar en plakband uit de kast gehaald en op naar Brielle om Koos op te halen. We beginnen steevast met het ophangen van de posters bij de viskraam op de Turfmarkt. Deze viskraam lijkt de centrale plek van Brielle te zijn. Altijd druk met mensen, de geur van vis en de stem van Koos die zegt... "help mij niet vergeten dat ik straks nog kibbelingen moet meenemen". Dat 'straks' is na het plakken van de posters. Via de Turfmarkt op naar de Nobelstraat. Wat mij altijd opvalt is de vriendelijkheid van de middenstand in Brielle. We voelen ons wel eens bezwaard als we komen 'bedelen' of we een poster mogen ophangen.... maar dit is nooit een probleem. Komt uiteraard ook door de door Ger fraai in beeld gebrachte Catharijnekerk op de poster. Deze aanblik doet wonderen. Na een uurtje plakken zijn wij bij de viskraam getuigen dat er al enkele blikken naar de opgeplakte poster geworpen worden. Mooi gezicht en Koos kan naar huis met zijn kibbelingen.

Woensdag 3 mei. Met vier man wordt alvast een begin gemaakt met de stoelen recht te zetten. Ook het podium wordt gebracht. Het gaat nu echt beginnen.

Donderdag 4 mei. Om 10.00 uur in de ochtend staan er weer vijf mannen (w.o. Henk D, Hans P, Bram P en Ben C) om de door Ger B opgehaalde aanhanger te vullen met stoelen. De eerstgenoemde 85 stoelen kwam nog uit een draaiboek van jaren geleden. Die tijden zijn helaas voorbij. Het werden 65 stoelen, minder sjouwen in elk geval. ‘Elk nadeel heb sein voordeel”, aldus de Amsterdamse oud-filosoof Johan C. Op naar de Catharijnekerk. Leo M en Ies D waren al begonnen met de verlichting met Huib H en Kees W als assistenten. Stoelen werden in een rap tempo neergezet door Dick v.d. P en Robert W, Martin A, Cor B en Jeroen de J., Hans de V. Peter S is ook altijd aanwezig waar dan ook. Ondertussen ging Koos nog even naar het ‘Amerikaanse kamp’ om de door de vier sterren-generaal van Ravens (in het dagelijks leven makelaar en één van onze sponsoren) geregelde vlaggetjes en vlaggen op te halen. Daar wisten Ben C en Bram P wel raad mee. Met precisie en gevoel voor detail werden de vlaggen bij het orgel opgehangen. De kleine vlaggetjes omcirkelden heel de kerk. Een fraai gezicht.

Om een uur of zes mochten we repeteren. Van een vierstemmig koor gingen we soms soepel over in een achtstemmig koor. Dat was, aldus Arjan, niet de bedoeling. Hij oogde streng en wilde uiteraard weer het beste uit ons halen. De glimlach als teken van aanmoediging van de aanwezige hoboïste en zangeres Rineke de Wit deed wonderen. Gelukkig blijven wij, als oudere jongeren, daar toch gevoelig voor. Niks mis mee. Tijd om buiten de herdenking bij te wonen. De herdenking in Brielle heeft wel wat. Allereerst zijn er veel mensen en zijn er de re-enacting (wat een vreselijke naam) mannen. Zij spelen 'Amerikaantje' met veel vlaggen. Toch heeft het wel wat. Het mooiste voor mij zijn de immer ontroerende klanken van het tegen het valse aan spelende muziekkorps 'Libertatis Primitiae'. Dit raakt mij dit meer dan dat er een afdeling van het Metropool Orkest foutloos staat te spelen. De speech van de wethouder was ook te kort zodat we al om twee voor acht aan de twee minuten stilte begonnen.

De kerk stroomde weer vol. Veel bekende gezichten. Mensen die al jaren naar ons komen luisteren. Wellicht niet zo vol als vorig jaar, maar de kerk was weer goed bezet. Nadat we ongevraagd de zegen kregen van de aalmoezenier opende Ger als voorzitter het concert. Dat hij burgemeester Rehwinkel betitelde als burgemeester van de nieuwe gemeente 'Westvoorne' kostte ons bijna de jaarlijkse subsidie maar alerte koorleden riepen in koor 'Je bedoelt...Voorne aan Zee'. De avond was gered en konden

We beginnen met de intocht van de vaandeldragers. Dan onze solisten. Laten we beginnen met Rineke de Wit. Wat een klasse straalde deze vrouw uit. Foutloos op de hobo (wat is dat toch een mooi instrument) en een geweldige stem. En wij.....tja, wat zal ik zeggen, het ene nummer ging goed en het andere nummer weer wat minder. Maar ja...als het altijd perfect gaat heeft Arjan niks te doen en dat willen wij hem ook niet aandoen. We kregen wel weer een tip om de map wat hoger te houden zodat we tekst en dirigent tegelijk in de gaten te houden. Ik betrapte mijzelf op het feit dat er best wel meer teksten uit het hoofd meegezongen mogen worden in de toekomst. Huiswerk dus.

De tweede helft had een wat luchtiger karakter en de bevrijdingsmedley klonk al snel. Tijd voor onze andere solisten, The Double2 Sisters. Vier dames in Amerikaanse legerpakjes stonden vlak voor het koor vrolijk met de heupen te schudden terwijl ze de ene na de andere klassieker ten gehore brachten. Wat te denken van ‘Bei Mir Bist Du Schön’, ‘Don’t Sit Under the Apple Tree’ en ‘Cheek to Cheek’ om maar eens wat te noemen. Het was een feest van herkenning en de heupen van de dames zaten ook na een kwartier zingen nog goed los, aldus wat kenners in het koor. Het einde van de avond naderde. Ondertussen hadden ook de doedelzakspeler en drummerboy van de St. Andrews Pipe hun intrede gedaan.

Dat kon niemand ontgaan zijn. Uit volle borst werd het Wilhelmus meegezongen. Een mooi einde van een prachtige avond. Veel mensen bleven onder het genot van een drankje nog even hangen. De dames van Double2 Sisters mochten weer drie uur rijden naar Hengelo. En, niet onbelangrijk, de burgemeester had genoten van de avond. Belangrijk want we willen nog vele malen terugkeren op 4 mei. Graag weer met subsidie. Een dikke pluim voor Koos Bouter, die deze avond, in overleg met vertegenwoordigers van de gemeente Voorne aan Zee, prima had voorbereid.

De volgende morgen werden in rap tempo de stoelen weer rechtgezet, vlaggen verwijderd en stoelen naar Abbenbroek gebracht. Dank aan alle mannen die bereid waren om te helpen.

Op naar 8 juni. Zingen met onze twee 'broederkoren' in Dordrecht is de volgende uitdaging. Dat moet voor Arjan toch leuk zijn. Een avond al 'zijn mannen' onder zijn hoede. Ik ben benieuwd.

Kees Wagener

Agenda

Donderdag 8 juni 2023	Concert voor Christenen voor Israël met het Hollands Christelijk Mannenkoor, het Christelijk Mannenkoor Prins Alexander en Het Randstedelijk Mannenkoor, allen olv Arjan Breukhoven Joost van Belzen, vleugel Peter Wildman, orgel diverse solisten	20:00 uur
Grote Kerk Dordrecht		
Donderdag 6 juli 2023	Zomeravondconcert Dorpskerk Spijkenisse	20:00 uur
Donderdag 31 aug. 2023	Start nieuwe seizoen (locatie Eikenlaan)	19:30 uur
Zaterdag 16 dec. 2023	Extra Kerstoptreden (ovb)	
Donderdag 21 dec. 2023	Kerstconcert Sint-Catharijnekerk Brielle	20:00 uur

Wist U dat...?

Het mannenkoor repeteert op donderdagavond in de Dorpskerk, Kerkring 2 in Spijkenisse.
Er wordt gerepeteerd van 19:30 uur tot 21:45 uur.